

[Estrup]

vente yderligere et ubestemt tidsrum. Var det egentlig rimeligt?

Finder man ikke her i folketinget, at det er så væsentlig en bestemmelse, at den egentlig burde indføres her og nu? Jeg synes, det er en meget væsentlig bestemmelse. Jeg synes, det er en regel, som for en lang række lejere vil betyde større sikkerhed, og som vil lægge en linje for, hvordan udlejningsvirksomhed skal drives, hvilket jeg tror er meget afgørende også for forståelsen af, at udlejningsvirksomhed er et erhverv. Derfor synes jeg, det er malplaceret, når man siger, at dette ikke er vigtige ting.

Derudover vil jeg nævne, at spørgsmålet om omkostningsbestemt husleje for enkeltværelser er et af de punkter, vi er vendt tilbage til gang på gang, typisk omkring september, når vi så værelsesmarkedet være ved at eksplodere på grund af tilgangen af uddannelsessøgende. Jeg synes ikke, det spørgsmål kan vente.

Og sådan kan jeg nævne en række ting. Spørgsmålet om bytteret, som indgår i disse forslag, er noget, vi har arbejdet meget, meget længe med her i folketinget, og som vi nu bør sørge for også gælder for ejerlejligheder.

På den led synes jeg ikke at kritikken har været rimelig, og jeg synes, at den i høj grad er blevet dementeret både af boligministeren selv og af nogle af ordførerne, bl.a. når man henviser til, at det her nok blev for besværligt, og at det måtte man overveje længere. Ja men det er præcis de argumenter, som fører til usikkerhed med hensyn til, om vi overhovedet får en lejelovsrevision, og hvornår vi får den. Derfor synes jeg, at der er al mulig grund til at sige: nu tager vi nogle ting, som der er bred enighed om, og som vi kan overskue, og dem gør vi færdige her i foråret 1986. Så får boligministeren også god tid og fred til at gøre arbejdet ordentligt, og det vil vi alle sammen sætte pris på.

Også socialdemokratiets ordfører havde en vis surhed i stemmen, næsten surmuleri, vil jeg sige. Der blev talt om, at vi skummede fløden. Ja, hr. Svend Andersen, det kan da godt være, at vi skummer fløden, men socialdemokratiet kunne have gjort nøjagtig det samme, hvis man ikke på forhånd havde indskibet sig i noget, man troede var et fuldt færdigt lejelovgivningsforslag, men som ikke kunne holde for en nærmere efterprøvning. Jeg synes, vi nu skal se i øjnene, at det er et

godt stykke arbejde, der er udført af de to organisationer, som har været inde i et forsøg på at blive enige om en ny lejelovgivning, men det er ikke godt nok. Det skal vi hjælpe dem med, men det tager altså lidt tid, og derfor skal vi i fællesskab gennemføre nogle ting, som der er brug for her og nu.

Jeg tror, at man skal gøre sig klart, at vi befinder os på et område, hvor vi har at gøre med regler, som er overordentlig vigtige og måske nogle af de mest ømfindtlige på hele lovgivningsområdet. Det berører dagligdagen for cirka halvdelen af befolkningen, og jeg mener derfor, det er vigtigt, at vi, når vi konstaterer mangler ved lovgivningen, retter dem hurtigt.

De foreliggende forslag giver lejerne – det er jo lejerne, der er den svage part i udlejningsforhold – en større beskyttelse og adgang til at påvirke de beslutninger, som vedrører den ejendom og lejlighed, de bor i. Samtidig bidrager de – det synes jeg ikke er uvæsentligt – til at sikre udlejningserhvervet som et respektabelt erhverv, hvor fiduser og manipulation ikke accepteres, men hvor der også er plads til den pæne udlejer. Det synes jeg er et skridt i den rigtige retning, og jeg synes, det er væsentligt, hvis folketinget kan samle sig om en række bestemmelser på dette punkt.

Så vil jeg godt vende mig til nogle af de konkrete indvendinger eller spørgsmål, der har været rettet mod nogle af forslagene.

Jeg vil sige til boligministeren, at de regler om klubværelser, vi nu foreslår, efter min mening ganske afgørende ændrer de studerendes og uddannelsessøgendes situation. De får nu sikkerhed for, hvad der er en fornuftig leje på deres område, hvor det tidligere var stort set ureguleret.

Jeg er uenig med boligministeren i, at dette skulle være specielt uklart eller administrativt vanskeligt. Det er det ikke. Det er en anvendelse af allerede eksisterende regler og principper i lejelovgivningen. Der er ikke noget særlig vanskeligt i det.

Jeg vil til gengæld sige, at når boligministeren påpegede, at der var en mangel med hensyn til hensættelser og lignende, så er det muligvis rigtigt. Jeg tror, at der på det punkt er sket en fejl i forbindelse med korrekturlæsningen. Der er simpelt hen faldet en passus ud i den i nr. L 183 foreslåede § 11, stk.